

**MODRO OKO**

Cveto Preželj

**MODRO OKO**

Modro oko, modro.

Bom poiskan?

Svetim ti. V modrem jutru  
ne smem pozabiti na poljube.

Svetim ti,  
da lahko prideš  
in se zaveš,  
da te imam rad,  
da lahko zgubiš poti,  
ki te niso vodile nikamor  
in se med lahkotnimi odtenki barv  
nasmeješ

(smeh je samo tvoj,  
mojemu ne izveš  
tako hitro imena,  
ker včasih poskuša biti  
rešitev krivulje,  
ki jo potegnem med svetom  
in sabo).

Nasmej se.

Moje modro oko ti sledi  
in te varuje na samotnih obrežjih  
in te z rošno nežnostjo predstavlja morju,  
dvignjenemu galebu  
in se v naslednjem trenutku  
spusti z ladje na obzorju  
na bližnji otok.

Na njem nisem motil  
kobilic skakanja  
ne vročičnega popivanja  
Na njem nisem v nevihti  
prestregal oken.

Na njem ne bi ljubil drugače,  
čeprav so misli prepričane,  
da se s spreminjanjem krajev,  
spreminja tudi ljubezen.

Tvoje oko se v igri zapre  
in počaka, da se ustavim,  
da te pogledam z jutranjim pričakovanjem  
in ob tvoji lepoti  
odkrijem svojo.

### V MOJEM, V TVOJEM ČASU

V mojem,  
v tvojem času,  
oblaki modro spreminjajo smer  
in svetloba jih obrodi  
in v njene zlate spon  
prestaviva senene kopice  
in mačji hrbet  
in svoje lase,  
da jih zlepijo prve kaplje,  
prve neučakane kaplje.

V dežju je korak bližji koraku,  
telo je v iskanju opojne toplote.

Tvoji poljubi, tvoji poljubi.  
Moje čakanje.  
Moje spreminjanje tvojega obraza.  
Prepovedano spuščanje rok po telesu.  
Moje čakanje.  
Lepota oči,  
razvejanost obrvi  
v umirjenem objemu,  
ko se ustavijo oblaki,  
ko oddidejo ljudje  
in se razlije vonj rož,  
vonj cvetenja in pozabe.

Rdeče kroženje neba.  
Rdeča telesa na velblodjih oblakih  
beže stran od sonca,  
stran, stran  
in se nad najin grič spuste,  
da jim pokaževa smer  
dvignjene noči,  
da jim nazdraviva ob odhodu  
in se ujameva z njimi  
v skupnem spominjanju.

V mojem,  
v tvojem času,  
samo poljub  
zveni brezčasno  
in brezskrbno izbira,  
izbira in se zmede  
v objemu.

#### ČE SEM MORJU ALI SEBI VERJEL

Če sem morju ali sebi verjel,  
sem verjel

in se nisem  
spremenil v izpraševalca,  
v vrtinčasti tok podzvestnega  
tehtanja ene resnice z drugo.

V meglenem bežanju ni razločnih barv,  
ki bi poklanjale darove  
v svojem cvetenju,  
oddaljevanju v ozadje.

V meglenem bežanju  
je samo človek  
in njegov izostreni obraz  
se zadeva ob telesa soljudi  
in krik iz meglenega dna  
(dno je lahko samo počitek,  
prehod v naslednje padanje)  
je brez odgovora.  
Kriki pomešani med sabo so prvemu,

še čisto zgoraj, na robu padanja,  
nerazumljivi.

In ko ostane na dnu sam  
in ne ve, da je izgubil vse,  
poskuša razbiti tudi vprašanja,  
toda ta ostajajo nespremenjena,  
razmetana čez vse dneve,  
odtisnjena na plakatu,  
ki beži pred njim.

Če sem morju ali sebi verjel,  
sem verjel

in na njeni rami  
poljubljal svet.  
Nisem ji prinašal rož,  
ki so samo tam,  
kjer so bile,  
mirovale.

Človeške dlani jih stiskajo,  
stiskajo, odvržejo,  
da lahko nadaljujejo svojo igro.

## V SANJAH

V sanjah, ki minejo

in se raztresejo

in uprizore veličasten odhod

veselja in žalosti,

sem vrtnici za rojstni dan

poiskal prašnega metulja

in zgodbo o nežni rdeči vrtnici,

zgodbo, ki se kot rahel veter spreminja

in vendar ostane zgodba,

ki ji nikoli ne zvemo konca,

zgodba neizdane ljubezni,

prvih pogledov,

vijolic omamni vonj

in slani okus kože

in kot zapiranje kavarniških vrtov

se večer poslovi od zaljubljenih

in jim pozlati lase,

da brez strahu prestopijo svoj prostor  
in občutijo vetrovno stran neba,  
voljni trebuh travnatega griča,  
kardinalsko rdeči plamen zvestega pogleda.

V sanjah, ki minejo,  
sem vrtnici za rojstni dan  
popisal liste  
in se nasmehnil svoji zavzetosti  
in si v počasnem minevanju časa  
ogledoval svoje delo,  
ki si ga svetloba  
podaja skozi zajete sence  
in se na zaprtem popku vrtnice odloči  
za slikanje rožnatih naselij,  
lepših človeških oči,  
odgovorov na vsakodnevna vprašanja.

V sanjah sem spregovoril  
njenim modrim očem.  
Spoznala sva drug drugega.  
Postal sem njen fant  
in ona je svoje dekleštvo  
umirila v mojem objemu  
in se lahkotno izmikala,  
približevala mojemu obrazu.